ἐγκαλεῖν, ἐφ' οἷς αὐτὸς πράσσει κακῶς. ἠργμένου παιδεύεσθαι, τὸ ἑαυτῷ. πεπαιδευμένου, τὸ μήτ' ἄλλῳ, μήθ' ἑαυτῷ.

Κεφ. ς'.

Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῇς ἀλλοτρίῳ προτερήματι. εἰ ὁ ἵππος ἐπαιρόμενος ἔλεγεν ἂν, „ὅτι καλός εἰμι,, οἰστὸν ἂν ἦν. σὺ δ' ὅταν λέγῃς ἐπαιρόμενος, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσθι ὅτι ἐπὶ τοῦ ἵππου ἀγαθῷ ἐπαίρῃ. τί οὖν ἐστι σόν; χρῆσις φαντασιῶν. ὥσθ' ὅταν ἐν χρήσει

ἀλλοτρίῳ πρ.) *in rebus externis*. memento illa e cap. I. τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν — ἀλλότρια. cf. ad hoc cap. Arrian. III, 14. f. In Nilo primum capitis voc. ἐπὶ abeſt, & mox ἄν.

ὅτι ἐπὶ τοῦ ἵππου ἀγαθῷ,) ita repoſui contra librorum conſenſum e coniectura, quam a Simplicio confirmari vidi; is enim p. 72. καὶ τὸ ἐν ἵππῳ τοίνυν ἀγαθὸν τοῦ ἵππου ἐστὶν αὐτοῦ. Vulgo ἐπὶ ἵππῳ ἀγαθῷ. atqui ἀλλοτρίου προτερήματος exemplum laudare vult; tum & mox opp. ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ; igitur ante fuiſſe debet ἵππου ἀγαθόν. Ita in Fragm. p. 745. in ſimili re equos ait κρείττονας eſſe ἐξ ἑαυτῶν ἀρετῆς, vbi ἀρετὴ quod hl. ἀγαθόν. Jam Cl. Vptonum in hanc emendationem incidiſſe video, ſed is ἐπὶ ἵππου legebat quod graecum non eſt: dicunt enim ἐπὶ ἵππῳ quidem, at in altero caſu ἐφ' ἵππου, & ἐφ' ἵππων.

χρῆσις φαντασιῶν) h. *viſorum*, v. ad c. I. *vſus* vero

eſt ineruditi; eius, qui erudiri coepit, ſe ipſum; eruditi, neque alios, neque ſeipſum.

CAP. VI.

Ob nullam alienam praeſtantiam efferaris. Si equus ſeſe efferens diceret, Pulcher ſum, ferendum id eſſet; tu vero cum ſuperbia elatus dicis, Pulchrum equum habeo, ſcito te ob equi bonum ſuperbire. Quid igitur tuum eſt? Vſus viſorum. Qua pro-

 pter,

vero n. vt recta de rebus viſa, atque adeo opiniones, concipias; qui fons eſt rectarum ὁρμῶν & ὀρέξεων, adeoque actionum noſtrarum. Haec χρῆσις φ. caput praecipuum diſciplinae Stoicae, vnde totus in eo Epictetus ap. Arrianum

κατὰ φύσιν σχῇς) n. vt non pro bonis habeamus, niſi, quae in nobis & noſtra poteſtate ſunt. Nilus & Hafn. ἔχῃς, & paullo ante ὅταν οὖν.

τηνικαῦτα ἐπαρθήσῃ) Meibom. probante Vptono inter haec verba inſeruit e Cod. Salm. εὐλόγως, quod & Harriſii Var. agnoſcebant. Verendum tamen, ne interpretamentum ſit; ſi quidem fut. pro imperatiuo poſitum accipiendum eſt. Neque vero ἐπαίρεσθαι hl. de *ſuperbia* & *faſtu*, qui a ſapiente abeſſe debet, ſed de *celſitudine animi*, & *dignatione ſui ipſius*, intelligi velim. cf. Simplic. p. 78. mox commate ſequ. ed. Salm. ἐπαίρῃ.

σει φαντασιῶν κατὰ φύσιν σχῇς, τηνικαῦτα ἐπαρθήσῃ. τότε γὰρ ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθήσῃ.

Κεφ. ζ'.

Καθάπερ ἐν πλῷ, τοῦ πλοίου καθορμισθέντος, ἂν ἐξέλθῃς ὑδρεύσασθαι, ὁδοῦ μεν πάρεργόν ἐστι καὶ κοχλίδιον ἀναλέξασθαι, ἢ βολβάριον. τετάσθαί δὲ δεῖ τὴν διάνοιαν ἐπὶ τὸ πλοῖον, καὶ συνεχῶς ἐπιστρέφεσθαι, μή τοι γε ὁ κυβερνήτης καλέσῃ· κἂν καλέσῃ, πάντα ἐκεῖνα ἀφιέναι, ἵνα μὴ δεδεμέ-

Jam quomodo de rebus externis, iis quidem, quae innoxie haberi possunt, v. ad c. 1, §. 4. (αἱρετὰ & προηγμένα vocabant) sentiendum sit, docet.

ἐν πλῷ) Salmas. ed. cum paucis ἐν λιμένι, male, nam de nauigio aquandi caussa appulso, non deducto in terram, agitur. Mox eadem ἐι ἐξέλθοις, cum Hafn. & Nilo.

ὁδοῦ μεν πάρεργόν ἐστι καὶ &c.) Gronov. ad Paraphr. ἔτι emendat. Abest ἐστὶ ab Var. Harris, Hafn. Nilo & Argentina, quae ita continuat: ὁδοῦ μεν πάρεργον καὶ κ. ἀναλέξῃ, perleganter. Hafn. vero: ὁδοῦ π. ἀναλέξαι, (hoc voc. etiam Nilus exhibet) καὶ συνάξαι ψηφίδας, καὶ βολβάριον, quae fere cum Paraphr. conueniunt. Mox pro τετάσθαι ed. Argent. τάττεσθαι, male.

μή

pter, cum in vſu viſorum ſecundum naturam es affectus, tum vero te efferes; tum enim tuo aliquo bono ſuperbies.

CAP. VII.

Quemadmodum in nauigatione, ſubducto nauigio, ſi aquatum exieris, fit obiter quidem, vt cochleolam legas, aut bulbulum; animo autem in nauigium intento esſe oportet, & continenter reſpicere, an gubernator vocet, &, ſi vocet, omnia illa relin-

μήτοι γε) Argent. & Meib. μήτοι σε. Harris. μήτι σε. Nilus & Hafn. μήτι ὁ. & mox καλῶ, male. Salm. ed. μήποτε.

κἂν καλέσῃ, πάντα) Ita ex Ven. 1528. Salm. Meib. & Nilo repoſui; habuit & Gronov. in ſuo codice. vulgo καὶ τότε πάντα, vt & Paraphr. Sed & in ea Mediceus Codex κἂν καλέσοι.

ἀντὶ βολβαρίου) Ven. 1535. Argent. MS. Gerdeſ. βολβίκ, ſed amant Stoici, extenuandarum rerum externarum cauſſa, deminutiua.

οὐδὲν κωλύσει.) Supple χρῆσθαι αὐτῷ.

τρέχε ἐπὶ τὸ π.) Salm. ed. τρέχειν, infinitivo, graeco more, pro imperatiuo, vt int. δεῖ. Sed etiam Simplic. p. 77. τρέχε. Paraphr. τρέχων — ἀφῇς. mox eadem μηδ᾽ & Simplic. cum Nilo & Hafn. μηδὲ ἐπιστρεφόμενος, quod placet; in Hafn. & Nilo etiam ἅπαντα abeſt.

μένος ἐμβληθῇς, ὡς τὰ πρόβατα· οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ, ἐὰν διδῶται ἀντὶ βολβαρίου καὶ κοχλιδίου γυναικάριον καὶ παιδίον, οὐδὲν κωλύσει. ἐὰν δὲ ὁ κυβερνήτης καλέσῃ, τρέχε ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀφεὶς ἐκεῖνα ἅπαντα, μηδὲν ἐπιστρεφόμενος. ἐὰν δὲ γέρων ᾖς, μηδὲ ἀπαλλαγῇς ποτε τοῦ πλοίου μακρὰν, μήποτε καλούμενος ἐλλίπῃς.

Κεφ. ή.

Μὴ ζήτει τὰ γινόμενα γίνεσθαι, ὡς θέλεις. ἀλλὰ θέλε γίνεσθαι τὰ γινόμενα, ὡς γίνεται· καὶ εὐροήσεις.

Κεφ.

μήποτε καλούμενος ἐλλίπῃς) Media vox ab Vptono e MS. Hafn. & Simplic. p. 78. repofita, quibus adde Nilum & Paraphr. vulgo, καλοῦντος; In MS. Hafn. poft ἐλλίπῃς adduntur: καὶ δεδεμένος βληθήσῃ· Ὁ γὰρ ἑκὼν μὴ ἑπόμενος, ἀνάγκῃ τοῦτο πείσεται. Sic & Paraphr. nifi quod βληθῇς, rectius ἐμβληθῇς. Inueniffe etiam in fuo videtur Politianus, qui in verfione: *in que id vinctus coniiciaris. Qui volens non fequitur, neceffitate id patietur.* Sed difficile eft iudicare, an haec ab Arriano fint, cum tot paffim e margine interpretamenta in verba philofophi irrepferint. Si tamen rem expendas, tantum abeft, vt haec acceffio inutilis & aliena videri poffit, vt potius dicendum fit, fine ea fententiam imperfectam relinqui

quere oportet, ne vinctus, ad instar ouium, in nauim coniiciaris: Sic quoque in vita, si, pro bulbulo & cochleola, vxorcula & puellus detur, nihil prohibebit; cum autem gubernator vocarit, curre ad nauim, relictis illis omnibus, nihil respiciendo. Quod si senex sis, caue vnquam a naui longius recedas, ne quando vocatus deficias.

CAP. VIII.

Ne quaeras ea, quae fiunt, fieri, vt vis; sed fieri velis, quae fiunt, vt fiunt; & tranquillo vitae cursu vteris.

CAP.

qui. Sensus enim hic est: *Si Deus ex hac vita te euocauerit, sponte lubensque obsequere: Si senex es, ne longe a naui discedas, ne vocatus non adsis.* Quae haec sententia? an, qui externarum rerum curis distrahendum animum dederunt, propterea, cum mors instat, adesse & istas relinquere non coguntur? At si illa, quae supra posuimus, adtexas, omnia bene se habent: *ne vocatus non praesto sis, h. e. ad moriendum non paratum & obsequentem animum habeas, & inuitus ingratiisque, multum deos hominesque obtestans, fati vim legemque subire cogaris.*

ἀλλὰ θέλε γίνεσθαι τὰ γινόμενα, ὡς γίνεται) γίνεσθαι in Wolf. abest; & sic Arrian. I, 12. p. 14. — ἕκαστα οὕτω θέλειν ὡς γίνεται. Argent. Meibom.

Κεφ. θ'.

Νόσος σώματός ἐστιν ἐμπόδιον· προαιρέσεως δὲ οὔ, ἐὰν μὴ αὐτὴ θέλῃ· χώλανσις σκέλους ἐστὶν ἐμπόδιον, προαιρέσεως δὲ οὔ. καὶ τοῦτο ἐφ' ἑκάστου τῶν ἐμπιπτόντων ἐπίλεγε. εὑρήσεις γὰρ αὐτὸ ἄλλου τινὸς ἐμπόδιον, σοῦ δὲ οὔ.

Κεφ.

bom. & MS. Harris: ἀλλὰ θέλειν, ὡς τὰ γ. γίνεται, vt a ζήτει pendeat oratio. MS. Hafn. ἀλλὰ θέλε τὰ γ. ὡς γίνεται, γίνεσθαι; & fic habuiffe in fuo videtur Paraphraftes, & Stobaeus, qui haec excerpfit; Nilus in eundem modum, nifi quod γίνεσθαι, ὡς γίνεται. Sed noftram lectionem tuetur Simplic. p. 100. & MS. Gerdef.

καὶ εὐροήσεις.) Ita Salm. Meib. Vpt. Confirmat Simplic. p. 79. & p. 329. item Var. Harris: Alludit eo Stobaeus, qui corrupte εὑρήσεις habet: Wolf. cum vulgg. καὶ εὖ ποιήσεις quod miror, Mer. Cafaubonum tueri velle; MS. Hafn. & Nilus εὐδαιμονήσεις: in ed. Guelpherb. inueni εὐφρονήσεις, omnia ex interpretatione orta. Paraphr. καὶ ἀλύπως διάξεις. Εὐροεῖν voc. Arriano valde frequentatum de profpero rerum fucceffu. vc. III, 17. f. & paffim. Apud eund. I, c. 1. γελῶντα καὶ εὐθυμοῦντα καὶ εὐροοῦντα, pro effectu, *laeto effe animo*, pofitum videtur. quomodo fere Seneca de Tranqu. an. c. 2. *quomodo animus femper aequalis, fecundoque curfu eat, propitiusque fibi fit, & fua laetus adfpiciat.* Hinc paffim εὔροια & ἀπάθεια iunctae.

προαιρέσεως δὲ οὔ, ἐάν.) Cod. Reg. penitus diuerfam lectio-

CAP. IX.

Morbus corporis eſt impedimentum: voluntatis non item, niſi ipſa velit. Claudicatio cruris eſt impedimentum; voluntatis non item. atque hoc ſingulis, quae incidunt, rebus ſubiice: illas enim alterius cuiusdam impedimentum inuenies; tui vero nequaquam.

lectionem exhibet: *προαιρέσεως δόξα οὔ, ἂν μὴ αὐτὴ θέλει.* q. ſ. ſit: *Morbus corporis, & actionum eius, impedimentum eſt, quod euitari nequit; opinio vero voluntatis impedimentum neceſſarium non eſt, h. voluntas prauae opinioni obnoxia non eſt, coerceri & cogi nequit, vt alia, quam recta, velit, niſi ipſa voluerit.* Illudere poſſint haec procaciori ingenio; cum & diuerſa ab omni alia lectione abeant, & ſententiam non ineptam exhibeant. Verum, vt cum noſtro loquar, abripi te ne patiaris. Non enim de opinione hl. quaeritur, ſed de malis externis, quatenus illa animum & voluntatem afficiunt. Haec arx philoſophiae Stoicae: haec ſexcenties in Arriano diſputata videbis.

χώλανσις.) Regius cum Nilo Hafn. & Paraphr. *χώλωσις*; ſed haec eſt potius *mutilatio*; nam *χωλοῦν* eſt *claudum reddere*, at *χωλαίνειν* *claudicare*. Porro Nilus & Hafn. *χ. σκέλους ἐ. ἐμπόδιον, σὸν δὲ οὔ.* omiſſis reliquis huius cap.

ἐφ' ἑκάστου — ἐπίλεγε.) Salm. ed. *ἐφ' ἑκάστων* male. Paraphr. *ἐφ' ἑκάστῳ.* v. ad c. 3. Mox idem Paraphr. cum Salm. ed. Argent. & Cod. Reg. *σὸν δὲ οὔ.*